

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-650/2014. számú ügyben**

Előadó: dr. Györffy Zsuzsanna

A vizsgálat megindítása

A panaszos édesapa az 1997-ben született fiával, valamint a 2001-ben született lányával való kapcsolattartása ügyében kérte a segítségemet. A beadvány szerint a panaszos 2012. november 27-én a gyermekeivel való kapcsolattartás végrehajtását kérte a Pest Megyei Kormányhivatal Szigetszentmiklósi Járási Hivatal Járási Gyámhivatalától (a továbbiakban: gyámhivatal). Az ügyben érdemi döntés nem született, de a hatóság 2013. augusztus 15-én kelt végzésével – a mediációs eljárásra tekintettel – az eljárást négy hónapra felfüggesztette.

A panaszos 2013. november 28-án bejelentette a mediációs eljárás befejezését és kérte a végrehajtási eljárás folytatását, azonban beadványa hivatalomhoz való benyújtásáig (2014. január 27.) a hatóság nem döntött. A panaszos 2014. január 22-én fiával személyesen ment el a gyámhivatalba. Tájékoztatták a hatóságot arról, hogy a fiú összeveszett az édesanyjával és az ő hozzájárulásával a panaszoshoz költözött. A panaszos sérelmezte, hogy az ügyintéző megalázó módon bánt velük, és nem kaptak tájékoztatást a jogi lehetőségekről sem.

A panaszos kifogásolta azt is, hogy a gyámhivatal vezetője – annak ellenére, hogy már 2013 júniusában tudomása volt arról, hogy a gyermek anyja a gyámhivatallal egy épületben lévő intézményben dolgozik – csak ekkor közölte vele, hogy elfogultság miatt hatósága kizárását kérte. A beadvány alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelménye, a tisztességes eljáráshoz való jog, továbbá a gyermekjogok sérelmének gyanúja, ezért az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam. A panaszban foglaltak – különös tekintettel az eljárás elhúzódása okának – vizsgálatára és a szükséges intézkedések megtételére az első fokú gyámhivatal felügyeletét ellátó Pest Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatalának (a továbbiakban: szociális és gyámhivatal) vezetőjét kértem.

Az érintett alapvető jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye. *„Magyarország független, demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés)
- A tisztességes eljáráshoz való jog *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés)
- A gyermek védelemhez és gondoskodáshoz való joga: *„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”* (Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés)

Az alkalmazott jogszabályok

- 1991. évi LXIV. törvény, a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről (Gyermekjogi Egyezmény)
- 2004. évi CXL. törvény, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól (Ket.)
- 1952. évi IV. törvény, a házasságról, a családról és a gyámságról (Csjt., hatályos 2014. március 14-éig)
- 1997. évi XXXI. törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról (Gyvt.)
- 2013. évi V. törvény, a Polgári Törvénykönyvről (új Ptk., hatályos 2014. III. 15-től)

A megállapított tényállás

1. A kapcsolattartás végrehajtása tekintetében

A szociális és gyámhivatal vizsgálata szerint a gyámhivatal a panaszos tekintetében az alább felsorolt elmaradt kapcsolattartás végrehajtási kérelmei tekintetében nem hozott érdemi döntést, illetve eljárásai során a rendelkezésre álló ügyintézési határidőt többszörösen is túllépte:

- 2012. november 27-én kelt, 2012. november 16-18-án elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. január 7-én kelt, 2012. december 30. és 2013. január 2. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. január 21-én kelt, 2013. január 11-13. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. május 3.-5. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. október 8-án kelt, 2013. szeptember 6.-8.között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 2-án kelt, 2013. november 1-3. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 3-án kelt, 2013. november 8-10. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 4-én kelt, 2013. november 15-17. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 5-én benyújtott pótlási kérelem (2013. november 22-24. közötti pótlást nem valósult meg),
- 2013. december 5-én kelt, 2013. november 29. és 2013. december 1. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 7-én benyújtott 2013. december 6-8. között pótlás időpontjában elmaradt kapcsolattartás,
- 2013. december 30-án benyújtott, 2013. december 13-15. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2014. január 2-án benyújtott, 2013. december 29. és 2014. január 3. között elmaradt kapcsolattartás,
- 2014. január 2-án benyújtott, 2013. december 26-án elmaradt kapcsolattartás,
- 2014. január 2-án benyújtott 2013. december 29. és 2014. január 3. között.

A *szociális és gyámhivatal* szerint a gyámhivatal eljárása során törekedett a szülők közötti megegyezésre. Ennek érdekében a panaszos 2012. november 27-én kelt végrehajtási kérelmét követően – a szülők és a gyermekek meghallgatása után – mediátor bevezetését javasolta. A szülők nyilatkozattételre való felhívásakor, nyilatkozataik értékelésekor, a szülők a mediátor személyére vonatkozó javaslatainak beszerzésekor az ügyintézési határidő már többszörösen eltelt. Ezen már nem változtatott az a tény sem, hogy a mediátor bevezetésétől rendelkező döntéssel (2013. augusztus 15.) az addig folyamatban lévő végrehajtási eljárások ügyintézési határideje állt. Miután a panaszos a mediátori eljárás folytatását visszautasította, újabb végrehajtási eljárásokat indított a mediátori eljárások alatt, illetve az ezt követően elmaradt kapcsolattartások miatt.

A szociális és gyámhivatal álláspontja szerint a kapcsolattartást a szabályozottak szerint be kell tartani, a gondozó szülőnek pedig fel kell készítenie a gyermekeket a kapcsolattartásra. Ugyanakkor az ítélőképessége birtokában lévő gyermek véleményét, érdekeit is figyelembe kell venni, ehhez azonban nélkülözhetetlen a szakértői vélemény beszerzése. Ez esetben a szakértői vélemény hiánya azt eredményezte, hogy az eljáró hatóság a tényállást nem tudta tisztázni, így érdemi döntéseket sem tudott hozni, közben az ügyintézési határidőt többszörösen túllépte.

2. Az ügyintéző magatartása és jogi tájékoztatás tekintetében

A szociális és gyámhivatal megkereste a Szigetszentmiklósi Járási Hivatal Vezetőjét azzal, hogy munkáltatói jogkörében eljárva vizsgálja meg az ügyintéző – a panaszos által kifogásolt – eljárását.

3. A gyámhivatal kizárása tekintetében

A gyámhivatal vezetője 2013. január 22-én kelt felterjesztésében kérte hatósága kizárását az ügyintézésből. Kérelmét azzal indokolta, hogy a gyermekek édesanyja munkavégzésének helye megegyezik a gyámhivataléval. A gondozó szülő munkahelye nem tartozik a gyámhivatal szervezeti egységhez, de ugyanabban az épületben működik. A gyámhivatal vezetője jelezte azt is, hogy erről korábban nem volt tudomása.

A szociális és gyámhivatal vezetője megállapította, hogy az elsőfokú gyámhivatal kizárása indokolt, mert azáltal, hogy a gondozó szülő munkahelye egy épületben van a gyámhivatallal, és erről a gyámhivatali ügyintézők tudomást szereztek, megalapozza az elsőfokú gyámhivatal elfogultságának a vélemét, amely veszélyezteti az ügy tárgyilagos, jogszabályszerű intézését, eljárások lefolytatását és a szükséges döntések érdemi meghozatalát. Erre tekintettel a PEC/001/608-7/2014. számú döntésével a gyermekek lakóhelyéhez legközelebbi gyámhivatalt jelölte ki az elsőfokú eljárások lefolytatására.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat, nemzetiségi önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztestület, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, önálló bírósági végrehajtó vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A Gyvt. 16. § (1) bekezdése szerint a gyermekek védelmét biztosító hatósági feladat- és hatásköröket a helyi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a gyámhatóság gyakorolja.

A hivatkozott jogszabályok alapján az ügyben eljáró gyámhivatalra kiterjed vizsgálati hatásköröm. Az Ajbt. 1.§ (2) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztos tevékenysége során megkülönböztetett figyelmet fordít a gyermekek jogainak védelmére.

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztos a egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmani intézmény megalakulása óta az állampolgári jogok országgyűlési biztos a következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott egyes alapjogi tesztek.

Magyarország Alaptörvényének és az Ajbt.-nek a hatályba lépésével az alapvető jogok biztosaként is követni kívánom a fenti gyakorlatot, így míg az Alkotmánybíróság eltérő álláspontokat nem fogalmaz meg, eljárásom során irányadónak tekintem a testület eddigi megállapításait. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „*az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni*”.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően.

A testület ennek kapcsán elvi élel azt mondta ki azt, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*”

A fenti elvi jelentőségű tétellel összhangban vizsgálati megállapításaim érvrendszerének megfogalmazása, az egyes alapjogok, alkotmányos elvek értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági iránymutatás megszületéséig, az alkotmányszöveg változását, a tartalmi, illetve kontextuális egyezőséget is figyelembe véve – az alapvető jogok biztosaként továbbra is irányadónak tekintem az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően meghozott határozatai indokolásában kifejtett érveket, jogelveket és összefüggéseket.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. [Vö. 9/1992. (I. 30.) AB határozat]

Az Alaptörvény XXIV. cikke kinyilvánítja *a tisztességes eljáráshoz való jogot.* Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet arra, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van. Irányadó alkotmánybírósági tézis, hogy a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.

A közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik, a jogkorlátozásra adott felhatalmazást pedig törvényi szinten pontosan kell meghatározni. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.

Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket.

A gyermek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése deklarálja.

A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz. Erre tekintettel kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat.

Az Alkotmánybíróság a 114/2010. (VI. 30.) határozatában hivatkozta a gyermekek védelmével kapcsolatos jogszabályok főbb vonásaival kapcsolatos megállapításait: Eszerint a gyermekek védelmének alkotmányos alapja az Alkotmány 67. §, eszerint minden gyermeknek joga van a családjá, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges. A védelem és gondoskodás – a 67. § (1) bekezdésében szereplő sorrend alapján – a család, az állam és a társadalom kötelessége. Az Alkotmánybíróság szerint az állam szerepe a gyermekek védelmében és a róluk való gondoskodásban az, hogy meghatározza a gyermekek alapvető jogai érvényesítésének garanciáit, létrehozza és működtesse a gyermekek védelmét biztosító intézményrendszert.

III. Az ügy érdemében

A gyermekkel való kapcsolattartásra a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint elsősorban a szülő jogosult. A különélő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolat fenntartása alapvető gyermeki jog. A különélő szülőnek joga és egyúttal kötelezettsége is a kapcsolattartás. A gyermeket nevelő szülő pedig köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. [Gyer. 28. § (1) bekezdés, Csjt. 92. § (1) bekezdés, Ptk 4:187. § (1) és (2) bekezdés]

A Ket. 33. §-a alapján az első fokú döntést az eljárás megindulásától számított huszonegy napon belül kell meghozni és gondoskodni a döntés közléséről. Ha jogszabály ezt nem zárja ki, az ügyintézési határidőbe – egyebek mellett – nem számít be a hiánypótlásra, illetve a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő, az eljárás felfüggesztésének, valamint a szakértői vélemény elkészítésének időtartama. A Ket. vonatkozó rendelkezése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. Az eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. A hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást. A Ket. a szakértői véleményt a bizonyítékok között nevesíti. [Ket. 50. § (1), (4), (5) és (6) bekezdés, 58. § (1) bekezdés a)] Szakértői véleményt akkor kell kérni, ha az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel, és az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges.

A Gyvt. 128. § (1) bekezdése alapján a gyámügyi eljárásban – egyebek mellett – meg kell hallgatni a szülőt, a korlátozottan cselekvőképes gyermeket, az ítélőképessége birtokában levő cselekvőképtelen gyermeket. A meghallgatást akkor lehet mellőzni, ha a meghallgatás miatti késedelem elháríthatatlan kárral vagy veszéllyel járna.

Megállapítható, hogy a gyámhivatal a végrehajtási eljárás során a szülőket a korlátozottan cselekvőképes, valamint az ítélőképessége birtokában lévő gyermeket meghallgatta, a kapcsolattartási konfliktusok rendezése érdekében mediátor bevezetéséről rendelkezett, a tényállás teljes körű tisztázása érdekében szakértőt azonban nem rendelt ki.

Összességében az eljárás jelentős mértékű elhúzódása és az érdemi döntés hiánya visszásságot okozott a jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményével, valamint a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben. A jogerős és végrehajtható döntések hiánya pedig közvetlenül veszélyezteti a gyermek kapcsolattartáshoz fűződő jogát is.

A visszásság megállapítás mellett megjegyzem, hogy a kapcsolattartási ügyekben folytatott eljárásokban, amikor mindkét szülő a másik szülő veszélyeztető magatartását hangsúlyozva folyamatos bizonyítási eljárást (tanúk meghallgatása iratok, beszerzése stb.) indítványoz, valamint az eljárás szempontjából irreleváns nyilatkozatokat és kéréseket terjeszt elő, az eljáró hatóság a gyermek legjobb érdekét szolgáló döntését – a rendelkezésére álló határidőben – a tényállás teljes körű tisztázása nélkül tudja csak meghozni.

A gyámhivatal kizárására alapot adó értesülés tekintetében a panaszos és a gyámhivatal vezetőjének tájékoztatása között ellentmondást észleltem. Ezen ellentmondásokat azonban ombudsmani eszközökkel nem állt módomban feloldani, ugyanis a hatáskörömet meghatározó jogszabályi rendelkezések értelmében olyan alakszerű bizonyítási eljárást, amely a bíróság, illetve más hatóság előtt lehetséges, nem végezhetek. Az előzőekre tekintettel, ezzel összefüggésben alapvető joggal összefüggő megállapítást sem tehetek.

Végül – hangsúlyozva, hogy a hatáskörömet szabályozó törvény vizsgálati lehetőségemet a hatóságokra korlátozza, intézkedési lehetőségem magánszemélyekkel szemben akkor sincs, ha a rendelkezésemre álló adatok alapján a gyermek alapvető jogainak érvényesülését magánszemély sérti, vagy azok érvényesülését gátolja, mint a gyermeki jogok érvényesüléséért (is) felelős ombudsman elengedhetetlennek tartom felhívni a figyelmet az alábbiakra.

A Gyermekjogi Egyezmény, az eljárás megindulásakor hatályos Csjt, valamint a jelentésem írásba foglalásakor már hatályba lépett új Ptk. egyaránt rögzíti a gyermek jogát a különélő szülőjével való közvetlen és személyes érintkezéshez. A hivatkozott jogszabályok alapján a különélő szülő nem csupán jogosult, de köteles is a gyermekével való kapcsolattartásra. A gyermeket gondozó szülőt pedig kötelezi a zavartalan kapcsolattartás biztosítására.

A Legfelsőbb Bíróság elvi élel mutatott rá – [17. számú Irányelv a gyermek elhelyezésével kapcsolatos szempontokról] – hogy a házasság felbontásával nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a gyermek sorsáért. A házasság felbontása ennél fogva nem járhat azzal a következménnyel, hogy szüleinek egyikét a gyermek elveszítse. Mind a szülőnek, mind a gyermeknek törekednie kell a szülő-gyermeki kapcsolat fenntartására, mert a gyermek érdekében az áll, ha továbbra is maga mellett tudja mindkét szülőjét. A gyermeknek az egyik szülőnél történt elhelyezése nem érinti a másik szülőnek azt a jogát és kötelességét, hogy a gyermeket rendszeresen látogassa, szeretetét kinyilvánítsa, a gyermekével való meghitt viszonyt fenntartsa.

Álláspontom szerint a kapcsolattartás a különélő szülők közötti kommunikáció, a gyermek érdekében való közös gondolkodás, együttműködés nélkül nem lehetséges. A gyermekkel életvitelszerűen együtt élő szülőt fokozott felelősség terheli a tekintetben, hogy a gyermek ne idegenedjen el a másik szülőjétől. A különélő szülő felelőssége pedig, hogy a kapcsolattartás jogát a gyermek fejlődését elősegítve gyakorolja. A gyermek fejlődése szempontjából kiemelkedő jelentőségű, hogy mindkét szülőjével megfelelő kapcsolatban legyen, ennek hiánya, illetőleg a kapcsolattartási konfliktusok miatt folyamatos – olykor éveken át tartó – hatósági, bírósági eljárások akár az egész életére kiható mély lelki válságot okozhat. Mindez egyaránt érintheti a gyermek lelki egészségét, erkölcsi fejlődését a szociális készségeinek kialakulását.

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a gyermek gondoskodáshoz és védelemhez való jogának biztosítása elsődlegesen a szülők kötelezettsége. Álláspontom szerint a felhívott alapjog érvényesülése szempontjából a szülők együtt/vagy különélése nem bír jelentőséggel, a családi élethez fűződő jog érvényesülését a szülők párkapcsolata megszűnését követően a szülő és a gyermek számára egyaránt biztosítani kell, melyért a kapcsolattartásra jogosult és kötelezett szülő egyaránt felelős.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság bekövetkezése lehetőségének jövőbeni megelőzése érdekében – az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján – felkérem a *Pest Megyei Kormányhivatal Szigetszentmiklósi Járási Hivatal Járási Gyámhivatala vezetőjét*, hogy – annak garanciális jelentősége miatt – eljárásai és döntései során fordítson fokozott figyelmet a Ket. 33. § (1) bekezdésében előírt ügyintézési határidő betartására. Ha megítélése szerint a tényállás teljes körű feltárása, a gyermek legjobb érdekét szolgáló megalapozott döntés szakvélemény hiányában nem hozható, gondoskodjon a szakértő ésszerű határidőn belül való kirendeléséről.

Budapest, 2014. április

Székely László sk.